

Arrest

nr. 273 379 van 30 mei 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSERET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. DE BUISSERET en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Tigre stam van de Saho etnie. U bent geboren op 26 september 1993 te Asseb, Eritrea. U bent niet gehuwd en heeft geen kinderen. Uw religie is protestant, Pentecoste, zoals uw moeder. Uw vader is orthodox. Omdat uw ouders hun religie niet vrij konden beoefenen in Eritrea, en omdat ze op aanraden van uw oom M.S. betere economische opportuniteiten zagen in Ethiopië, verhuisden ze toen u drie jaar oud was met u naar Addis Abeba, waar jullie zich vestigden in de Teklehaymanot wijk. In Teklehaymanot woonde reeds uw oom M.S. die er werkte als mecanicien. Na twee jaar konden uw ouders zich het financieel niet meer veroorloven om voor u te zorgen, dus brachten ze u bij een ngo genaamd Compassion in de Mekane Yesus kerk die u onderdak verschaftte en steun bood aan uw ouders.

Uw moeder overleed aan ziekte toen u naar de kerk verhuisde om bij de organisatie te wonen. In dezelfde periode, rond uw 5e levensjaar werd uw oom terug naar Eritrea gedeporteerd. Uw vader overleed toen u 8 jaar oud was. U ging tot de 6e graad naar school bij de organisatie in de Mekane Yesus kerk. Toen u 18 jaar was, werd u verplicht de organisatie in de kerk te verlaten. Hierna verbleef u een tijdje bij een van de zorgmoeders van de kerk, Tsedale, in de wijk Sabatenya. In 2013 besloot u uiteindelijk het land te verlaten omdat u als Eritreër illegaal verbleef in Ethiopië en geen papieren kon krijgen. U kon bovendien niet terugkeren naar Eritrea omdat u er geen familieleden heeft, omdat u naar het leger zal moeten, en omdat u er als Pentecoste gelovige niet op een vrije manier tot God kan bidden. Via Soedan en Libië reisde u naar Italië, waar u in 2016 aankwam. U deed er vingerafdrukken, maar deed geen verzoek om internationale bescherming. Via Zwitserland en Frankrijk reisde u door naar België waar u op 01 oktober 2018 aankwam. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 07 juni 2019.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van zijn procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud dd. 02/04/2021 (verder NPO), p. 5), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw asielprocedure Italië niet opvolgde en uw verzoek tot internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend. U verklaarde Ethiopië te hebben verlaten in 2013, en via Soedan en Libië naar Italië te zijn gereisd (NPO, p. 28). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Eurodac Search Result) werden op 16 september 2016 en op 01 november 2016 uw vingerafdrukken genomen in Italië, en werd er tevens een verzoek om internationale bescherming geregistreerd. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend in Italië, maar dat slechts uw vingerafdrukken werden genomen. U verklaarde dat u in Italië wel werd gevraagd om een verzoek om internationale bescherming te doen omdat u Eritreër was, maar dat u het niet wou omdat de situatie in Italië niet verwelkomend was, en omdat u last had van aambeien en u de kamer waar u verbleef met andere vluchtelingen niet proper vond (NPO p.9). Nochtans blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Eurodac Search Result en Inlichtingen Italië), dat u wel degelijk een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend te Italië. Dit verzoek, dat u indiende onder een alias, namelijk M.T., geboren op 01/01/1996, werd geweigerd op 17 oktober 2019 omdat u niet beschikbaar was.

In België kwam u aan op 01 oktober 2018. Echter, u diende slechts een verzoek tot internationale bescherming in op 07 juni 2019 (zie administratief dossier). Wanneer u door de protection officer op het CGVS gevraagd werd waarom u in België zo lang hebt gewacht vooraleer u een verzoek om internationale bescherming indiende, verklaarde u het volgende: "Ja de reden waarom ik tijd nam om hier VIB in te dienen, is toen ik arriveerde in België, bleef ik in het Maximiliaan park en een Belgische familie zorgde

voor ons en we bleven bij hen 2-3 dagen, toen werd ik in zoveel families geïntroduceerd in België, en ik bezocht hen. In het begin was het mijn bedoeling om de grens naar Engeland over te steken, daarom duurde het langer voordat ik VIB deed, en ook ik was ziek die periode. Ook, eens ging ik bij het vluchtelingenkamp, gaven ze me medicijnen een behandeling voor 2 jaar, Samu Social in Overheembeek Brussel, ik werd daar behandeld." (NPO p.9). Het feit dat u de asielprocedure in Italië in eerste instantie niet opvolgde, daarbij zelfs ontkent dat u er een verzoek om internationale bescherming indiende, nota bene onder een andere naam, en vervolgens in België ruim acht maanden na uw aankomst een verzoek tot internationale bescherming indiende, relativeert danig uw vrees voor vervolging. Immers kan van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze worden verwacht dat hij meteen na aankomst in een veilig land op zoek gaat naar internationale bescherming, en ernstige inspanning onderneemt om deze te bekomen, temeer immers uit uw verklaringen blijkt dat u reeds van bij u aankomst in België in het Maximiliaanpark in contact kwam met Belgische families en andere hulporganisaties zoals Samu Social. **Uit uw handelwijze blijkt aldus geen dwingende nood aan bescherming. Sterker nog, het dient te worden opgemerkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties doelbewust te misleiden door te verzwijgen dat u reeds een verzoek om internationale bescherming deed in Italië, en door uw verzoek onder een andere naam in te dienen dan deze die u opgaf bij de Italiaanse asieldiensten.** In België diende u immers een verzoek in onder de naam K.S.T., geboren op 26 september 1993, terwijl u bij de Italiaanse asieldiensten de naam M.T., geboren 01 januari 1996, opgaf (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde bovendien dat u in Italië wel liefst vijf keer een verkeerde naam opgaf, en ook toen u werd tegengehouden door de Franse politie gaf u een verkeerde naam op (NPO p.9-10). Daarbij dient te worden vastgesteld dat u geen begin van bewijs heeft neergelegd betreffende uw identiteit, vluchtweg of asielrelaas. **Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent, in combinatie met uw wisselende verklaringen over uw identiteit voor de verschillende asieldiensten, houdt reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid.** Aangezien u geen objectieve bewijsstukken voorlegt, is het aan u om louter op basis van uw verklaringen aan te tonen dat u de Eritrese nationaliteit bezit en dient u bijgevolg voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende uw identiteit.

Het dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt uw Eritrese nationaliteit of herkomst aannemelijk te maken.

Zo dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw beweerde etniciteit en religie ernstig doen twifelen aan de geloofwaardigheid van uw herkomst en getuigen van weinig affiniteit met uw beweerde Eritrese origine. Zo verklaarde u in eerste instantie bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u, net als uw beide ouders, behoort tot de etnie "Tigree" (vragenlijst DVZ dd. 24/07/2019, vraag d-e). Op het Commissariaat-Generaal (CGVS) verklaart u dan weer dat u behoort tot de Tigre etnie, terwijl uw beide ouders tot de Saho etnie behoren. U vervolgens gevraagd hoe het komt dat u tot een andere etnie behoort dan uw ouders, verklaart u dat Tigre een stamnaam is, een clan, maar dat jullie eigenlijk Saho zijn, en dat Tigre een stam is die behoort tot de Saho etnische groep. U gevraagd of u nog andere subgroepen van de Saho etnie kan opnoemen, vermeldt u nog Bilen en Afar (NPO p.12). Deze informatie is echter incorrect. Zo zijn Tigre en Saho immers duidelijk te onderscheiden etnische groepen in Eritrea, met name door het feit dat ze tot verschillende talenfamilies behoren. Ook Bilen en Afar zijn afzonderlijke etnische groepen, die niet behoren tot de Saho etnische groep zoals u beweert (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u beweert tot de Tigre en Saho etnie te behoren, maar anderzijds niet eens lijkt te weten dat deze twee verschillende etnische groepen zijn, doet reeds afbreuk aan uw beweerde herkomst. Daarenboven, kan u ook geen verdere informatie verstrekken over de Saho etnische groep of hun gebruiken, hoewel u verklaart dat zowel u als uw ouders tot deze etnie behoren. U verklaart slechts vaagweg "diep, ik ken het niet precies, want meestal spendeerde ik in spiritueel onderwijs, maar misschien hebben Saho mensen een verschillende cultuur van anderen". (NPO p.12). Ook kan u niet aangeven waar in Eritrea Saho mensen voornamelijk wonen, noch of er veel mensen van de Saho etnie voorkomen in Asseb, waar u verklaart geboren te zijn (NPO p.12). Verder verklaart u dat de Saho de Tigrinya taal spreken, en hebben ze voor zover u weet geen eigen taal (NPO p.13). Nochtans blijkt uit informatie ter beschikking tot het CGVS dat de Saho wel degelijk een eigen taal spreken, die verschillend is van het Tigrinya (zie landeninfo). In dit licht, houdt het bovendien weinig steek dat u volgens uw verklaringen met uw oom langs vaderszijde die ook in Addis Abeba woonde in het Tigrinya sprak, terwijl jullie zogenaamd tot de Saho of Tigre etnie behoorden (NPO p.6).

Wat betreft uw religie, verklaart u dat u protestant bent, een Pentecoste volger, dat uw vader orthodox was, en uw moeder Pentecoste (NPO p.13). U verklaart dat uw ouders zich in Eritrea niet konden tonen en niet konden bidden, omdat ze problemen zouden krijgen met de Eritrese autoriteiten die hun niet toestond hun religie te belijden (NPO p.13). U verklaarde dat dit bovendien de reden was waarom uw

ouders samen met u Eritrea verlieten, omdat ze hun religie niet konden uitoefenen in die tijd, en als ze het toch zouden doen, zouden ze door de autoriteiten gearresteerd worden en in de gevangenis gegooid worden. Dit gebeurde immers met vrienden van uw ouders (NPO p.18). Het dient echter te worden opgemerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat pas in mei 2002 - 6 jaar na uw beweerde vertrek – de Eritrese overheid de niet-officieel geregistreerde religies, waaronder de Evangelische Pentecoste kerken, beval te sluiten. Tot dan konden minderheidsreligieuze groepen, zoals de Pentecoste wel hun religie belijden. Midden de jaren 1990 kende de Pentecoste beweging in Eritrea zelfs een bloeiperiode. Zo was er een aanzienlijke groei van de Pentecoste beweging in Asmara in de periode tijdens en na het grensconflict van 1998-2000. Tussen 2002 en 2003 kwamen Evangelische kerken en Jehova getuigen nog steeds samen in het privé voor “home worshipping”, en gedurende enkele maanden leek de overheid dit zelfs te tolereren. Pas in 2003 begon de overheid met arrestaties van leden van religieuze minderheidsgroepen (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Uw verklaring dat u en uw ouders dan ook Eritrea zouden hebben verlaten omdat ze hun religie niet konden belijden en dat ze zouden gearresteerd worden, is niet consistent met de beschikbare informatie, en ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw Eritrese herkomst. Verder staat de religie van uw en uw ouders in fel contrast tot uw beweerde Saho of Tigre etnie. De Saho etnische groep, net als de Tigre etnische groep staat er immers voor gekend overwegend moslim te zijn (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u en uw ouders, Saho zijnde, dan ook tot twee verschillende christelijke strekkingen zouden behoren is weinig aannemelijk.

Niet alleen bent u allerm minst op de hoogte van specifieke gebruiken en andere elementaire informatie met betrekking tot uw beweerde etniciteit, ook uw kennis over andere in Eritrea voorkomende etnische groepen is uiterst gebrekkig. Zo verklaarde u dat Bilen en Afar substammen zijn van Saho, terwijl dit op zichzelf staande etnische groepen zijn in Eritrea (NPO p.12). U gevraagd of u andere etnische groepen kent die in Eritrea voorkomen, verklaart u “Beni Amer”. U lijkt hierbij niet te weten dat dit een groep is die in feite een sub-stam is van de Tigre etnie, de etnie die u initieel zelf verklaarde te zijn, en lijkt deze groep enkel te kennen omdat u ze ontmoette in Soedan, maar u heeft geen idee of er veel in Eritrea voorkomen of niet. Gevraagd of u nog etnische groepen kent in Eritrea, antwoordt u ontkennend (NPO p.12). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt welke etnische groepen de meerderheid zijn in Eritrea, vermeldt u “Tigrinya en Bilen”. Nochtans maken de Bilen slechts ongeveer 2% op van de Eritrese bevolking. U gevraagd wat het verschil is tussen Tigre – de stam waartoe u verklaarde te behoren – en de Tigrinya, kan u enkel aangeven dat ze dezelfde taal hebben, maar een verschillend accent. Ook deze informatie is niet correct. De Tigre en Tigrinya, zijn hoewel hun beide talen verwant zijn en verschillende gelijkenissen vertonen, afzonderlijke stammen met een afzonderlijke taal (zie landeninfo Tigre – Tigray - Tigrinya). Ook kon u niet aangeven tot welke etnische groep de andere Eritreërs behoorden die met u in de Mekane Yesus kerk verbleven (NPO p. 17).

Uit bovenstaande dient te worden vastgesteld dat u op geen enkele manier enige oprechte band met de Saho etnie, noch met enige andere etnische groep die in Eritrea voorkomt kan aannemelijk maken. Voor iemand die beweert geboren te zijn in Asseb, Eritrea, en wiens ouders beiden Eritreër zijn, is het opmerkelijk dat u er niet in slaagt consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw etnische origine, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst reeds op losse schroeven zet. Een persoons etnische origine vormt immers een belangrijk onderdeel van iemands identiteit, des te meer wanneer deze groep ook nog eens een eigen taal hebben en een andere religie aanhangen. Het feit dat u Eritrea reeds zou hebben verlaten op driejarige leeftijd samen met uw ouders, en dat uw ouders u op vijfjarige leeftijd binnenbrachten bij de Compassion ngo in de Mekane Yesus kerk in de Teklehaymanot wijk in Addis Abeba, kan niet als verschoning beschouwd worden voor uw gebrekkige kennis over uw eigen etnische groep en haar gebruiken. U verklaarde immers dat zelfs wanneer u in de kerk verbleef, u uw ouders vaak ging bezoeken tijdens de vakanties (NPO p.15). Bovendien verklaarde u dat er ook andere Eritreërs verbleven in de Mekane Yesus kerk, en dat hun families ook in de Teklehaymanot wijk woonden (NPO p.17). Ook uw oom die de Eritrese nationaliteit had woonde in Addis Abeba (NPO p. 11,15), en u sprak zelfs van een Eritrese gemeenschap in de Teklehaymanot wijk (NPO p.6, 20). Uit uw verklaringen blijken dus wel degelijk verschillende contacten met andere Eritrese personen.

Aangezien u als 3-jarige met uw ouders naar Ethiopië vertrok, kan worden aangenomen dat uw directe herinneringen aangaande Eritrea beperkt zijn.

Wel kan van u verwacht worden dat u kan aantonen dat u de zoon bent van Eritreërs en enige affiniteit heeft met belangrijke maatschappelijke Eritrese praktijken, of ten minste enige notie heeft van uw eigen etnische origine of die van andere Eritreërs in uw directe omgeving. Dit is echter niet het geval. Integendeel, uit uw verklaringen blijkt een complete desinteresse in uw eigen Eritrese

afkomst. Verder legde u bijzonder vage en weinig overtuigende verklaringen af over de Eritrese origine van u en uw familie.

U verklaarde dat u bent geboren in Asseb, net zoals uw vader en uw moeder. U kon echter niet aangeven of uw ouders in Asseb stad zelf waren geboren, dan wel of ze afkomstig waren van een dorp in de regio van Asseb (NPO p.21,24). Voor iemand die zelf is geboren in Asseb, wiens beide ouders en oom afkomstig zijn uit Asseb, en die in Addis Abeba bovendien vlakbij het 'Asseb hotel' woonde, waarvan de hoteleigenaar uit Asseb afkomstig was en waar ook verschillende hotelgasten uit Asseb afkomstig waren (NPO p.24), kan u uiterst weinig informatie verstrekken over Asseb zelf, hetgeen blijk geeft van weinig interesse in uw eigen afkomst. U kan enkel aangeven dat Asseb een haven is gelegen in de Rode Zee. U verduidelijkt verder dat de Rode Zee een 'zuba' (uitgesproken als "zoeba") is, waarmee u vermoedelijk doelt op de administratieve eenheid in Eritrea gekend als "zoba" (NPO p. 11). Verder kan u echter geen extra informatie verschaffen over Asseb zelf. Zo kent u geen enkele wijk in Asseb (NPO p.11), en wanneer u wordt gevraagd om meer te vertellen over Asseb, verklaart u enkel "nee ik weet het niet" (NPO p.14). U gevraagd hoe u weet dat u in Asseb werd geboren, verklaart u opmerkelijk genoeg dat u het weet via geruchten, namelijk dat u de mensen in de wijk Teklehaymanot hoorde vertellen dat u in Asseb werd geboren. Gevraagd hoe de mensen in de wijk dit dan zouden kunnen weten, verklaart u dat dat de Eritrese gemeenschap in Teklehaymanot uw oom kende, en op basis daarvan wat info hadden (NPO p. 20). Dat u enerzijds informatie over u persoonlijk moest te weten komen via 'geruchten' uit de Eritrese gemeenschap, zoals het feit dat u zou zijn geboren in Asseb, maar anderzijds via diezelfde gemeenschap niet meer informatie zou te weten zijn gekomen over Asseb zelf of bepaalde Eritrese gebruiken zoals martelarendag, "giffa" (NPO p.29), Eritrese etnische groepen of het correcte gebruik van de term "zoba", komt weinig geloofwaardig over.

Ook over uw ouders zelf en uw verdere familie weet u slechts zeer weinig te vertellen. Zo weet u niet te vertellen waar uw grootouders wonen, noch weet u of ze nog in leven zijn. U weet ook niet of uw vader naast uw oom M.S. nog andere broers of zussen had. U verklaart enkel dat u naast uw oom, niets weet over uw vaders familie (NPO p.22). U gevraagd hoe het komt dat u niets weet over uw vaders familie, kan u enkel aangeven "omdat hij geen familie heeft. En ook in bleef in de kerk een lange periode, dus ik was afgebroken" (NPO p.23). Ook over uw moeders familie kan u niets vertellen, zo kan u niet aangeven of uw moeder broers of zussen had, noch waar haar familie zou kunnen zijn (NPO p.24). U gevraagd wat uw ouders u vertelden over uw familie en hun leven in Eritrea toen ze nog in leven waren, verklaart u enkel dat uw familie met u speelde en met u praatte, maar dat ze nooit praten over het land, hun cultuur of hun tradities (NPO p.25). **Op geen enkele manier kan u enige familiale band aantonen met Eritrea, noch heeft u weet van enige familie die in Eritrea zou wonen.** Op de vraag waarom u niet naar Eritrea kan of wilt terugkeren, verklaart u dat u vreest terug te keren omdat u er geen familieleden hebt (NPO p.28). Nochtans lijkt u hier voorbij te gaan aan het feit dat u eerder verklaarde dat uw oom werd terug gedeporteerd naar Eritrea (NPO p.6), en u dus wel familie zou moeten hebben in Eritrea. Over uw oom langs vaderszijde kan u enkel vertellen dat hij ouder was dan uw vader, dat hij reeds lange tijd voor uw ouders in Addis Abeba woonde, er werkte als mecanicien en dat hij getrouwd was met een Ethiopische vrouw (NPO p.15, 22). U vertelde dat uw oom naar Eritrea werd gedeporteerd 20 jaar geleden, toen u vijf jaar oud was (NPO p.6). Dit komt overeen met de periode tussen 1998 en 2000. U gevraagd of u nog Eritreeërs kende die werden gedeporteerd, vermeldt u in het algemeen "de Eritrese gemeenschap die in Teklehaymanot woonde", waarvan de meerderheid van de bewoners naar Eritrea werden gestuurd (NPO p.24). Hierbij is het opmerkelijk dat uzelf niet werd gedeporteerd, noch vermeldt u iets over de deportatie van uw vader die op dat moment nog in leven was – uw vader overleed volgens uw verklaringen immers pas toen u 8 jaar oud was (NPO p.24, 17). Nog opmerkelijker is uw verklaring dat u niet gedeporteerd werd omdat dat niemand weet dat u Eritreeër bent en omdat u in de kerk woonde (NPO p.24). Het is weinig aannemelijk dat indien u werkelijk als Eritreeër bij de Compassion ngo verbleef in de Mekane Yesus kerk en er school liep, dat niemand op de hoogte zou zijn over uw Eritrese herkomst. Wat betreft uw oom kan u niet aangeven waar in Eritrea hij woont sinds zijn deportatie, of hij nog leeft of niet (NPO p.28). Ook heeft u nooit enige moeite gedaan om contact te zoeken met uw oom na zijn deportatie (NPO p.29), dit terwijl zijn vrouw wel in Ethiopië achterbleef en de Ethiopische nationaliteit had (NPO p.23). Het kan dus redelijkerwijze verwacht worden dat uw oom of zijn echtgenote zouden proberen het contact te herstellen en het voor u mogelijk zou zijn om informatie te bekomen over uw familie in Eritrea. **Naast het feit dat u nagenoeg geen informatie heeft over uw familie die in Eritrea is achtergebleven of naar Eritrea werd gedeporteerd, is het dan ook uiterst verwonderlijk dat u nooit enige poging of moeite heeft gedaan om contact op te nemen met uw Eritrese familie, zeker aangezien u na het overlijden van uw beide ouders in Ethiopië zogenaamd alleen en in de illegaliteit achterbleef. Uit uw verklaringen blijkt een volstrekt gebrek aan interesse in uw eigen Eritrese origine, noch enige**

betrokkenheid ten opzichte van de Eritrese gemeenschap en uw familie, hetgeen de geloofwaardigheid van uw Eritrese herkomst verder ondermijnt.

Daarnaast legt u betreffende de activiteiten van uw vader enkele uiterst bedenkelijke verklaringen af, die de geloofwaardigheid van uw Eritrese herkomst verder op de helling zetten. Zo verklaarde u dat uw vader in Eritrea werkte als handelaar en kleren verkocht. Daarnaast deed hij ook verplichte militaire training. U gevraagd wat voor militaire training uw vader deed, verklaarde u "hij was een gewone soldaat. Voor ik geboren was." (NPO p.21). Verder verklaarde u dat uw vader geen lid was van de EPLF, de vrijheidsstrijders van Eritrea, en dat hij dus nooit deel nam in een oorlog. U vervolgens gevraagd waarom hij dan verplichte militaire training moest doen, antwoordde u dat uw vader een soldaat was bij de DERG, de Ethiopische regerende partij die tegen de vrijheidsstrijders van Eritrea vocht (NPO p.21). **Het feit dat uw vader een soldaat was bij de DERG, is uiterst merkwaardig, niet in het minst aangezien u beweert dat zowel u als uw vader de Eritrese nationaliteit hebben en uit Eritrea afkomstig zijn (NPO p.11).** De DERG was namelijk het regimebewind in Ethiopië van 1974 tot 1987 onder leiding van Mengistu Haile Mariam die met man en macht de Eritrese onafhankelijkheidsbeweging probeerde de kop in te drukken (zie landeninformatie). Wanneer u door de protection officer wordt geconfronteerd met de vraag of uw vader dan tegen de vrijheidsstrijders van Eritrea vocht, wijzigde u plots uw verklaringen en verklaarde u dat uw vader een Eritrese soldaat was en dus tegen de DERG vocht. U verklaart verder dat uw vader samen met de EPLF vocht en het TPLF Tigray, tegen de DERG, en dat uw vader dus ook in de oorlog vocht (NPO p.21). Deze verklaringen zijn echter ronduit tegenstrijdig aan wat u slechts enkele vragen eerder had verklaard, namelijk dat uw vader nooit heeft deelgenomen in een oorlog en hij geen lid was van de EPLF. Het komt niet doorleefd – en dus niet waarachtig – over dat u uw antwoorden wijzigt in functie van de door de dossierbehandelaar gestelde vragen. Uw bewering achteraf dat uw vader verplicht werd militaire training te doen door het EPLF, biedt geen verschoning, daar dit is slechts een blote bewering blijft die bovendien niet overeenkomstig is met de beschikbare informatie. Het EPLF was immers een beweging die streed voor een onafhankelijk Eritrea, tegen het regerende Ethiopische DERG regime. Het EPLF kende als rebellenbeweging geen verplichte militaire conscriptie zoals u laat uitschijnen. Daarentegen was er aan Ethiopische zijde wel een belangrijke verplichte rekrutering door de overheid. De verplichte nationale dienst in Eritrea werd bovendien pas geïntroduceerd door de PFDJ (People's Front for Democracy and Justice), de opvolger van het EPLF, kort na de Eritrese onafhankelijkheid in 1994 (zie landeninformatie). **Het kan dus enkel worden besloten dat uw verklaring dat uw vader soldaat was bij het DERG regime haaks staat op uw beweerde Eritrese herkomst.**

Tot slot bleek u geen enkele moeite te hebben gedaan om uw verblijf als Eritrees vluchteling in Ethiopië te legaliseren. Voor iemand die sinds de leeftijd van 3 jaar zijn hele leven in Addis Abeba heeft gewoond, is het niet alleen weinig overtuigend dat u nooit enige vorm van identiteitskaart of verblijfskaart zou hebben gehad, het is daarenboven ronduit verbazend dat u nooit enige poging zou hebben ondernomen documenten te bekomen, temeer u verklaarde net Ethiopië te hebben verlaten omdat u er illegaal was en geen verblijfsvergunning had (NPO p.27). Zo verklaarde u nooit enige Eritrese identiteitsdocumenten te hebben gehad, noch enige Ethiopische documenten (NPO p.25-27). U verklaarde enkel een soort identiteitskaart gehad te hebben van de kerk waar u verbleef, waar uw naam en leeftijd op stonden, maar niet uw geboorteplaats. Deze kaart had u nodig om te tonen aan de bewakers als u binnen of buiten de kerk ging, ze diende enkel voor veiligheidsredenen. U liet deze kaart van de kerk echter achter in Ethiopië bij uw vertrek (NPO p.25). U gevraagd of u ooit stappen hebt ondernomen om Eritrese documenten te verkrijgen, antwoordde u ontkennend. U probeerde niet want alles was gesloten omwille van het conflict tussen de twee landen. Wanneer u wordt gevraagd of u ook nooit documenten trachtte te verkrijgen na het conflict, verklaarde u dat het zelfs na het vredesakkoord niet in uw gedachten was om een identiteitskaart te bekomen (NPO p.26). Verder verklaarde u dat u ook geen Ethiopische documenten had omdat u niet geregistreerd was. U gevraagd waarom u niet geregistreerd was, kan u enkel aangeven dat u geen idee heeft waarom en dat u niet geïnteresseerd was om uzelf te registreren bij de administratie. Daarbij legt u uit dat het in Ethiopië niet gemakkelijk is om een identiteitskaart te krijgen omdat ze uw achtergrond moeten onderzoeken om zeker te zijn dat u van die plaats bent (NPO p.26). **Hieruit blijkt niet alleen uw complete desinteresse om uw beweerde illegale situatie als Eritreeër in Ethiopië aan te pakken, u lijkt ook allerm minst op de hoogte van de procedures in Ethiopië.** Zo verklaart u dat om je in Ethiopië te kunnen registreren, je moet kunnen bewijzen dat je origineel van Ethiopië bent.

U gevraagd of u zich dan niet kon registreren als Eritreeër in Ethiopië, verklaart u dat je enkel kan registreren als je een bewijs hebt van waar je bent geboren, daarnaast moet je een belangrijke persoon hebben die voor jou garant kan staan, of die 'hen' bijvoorbeeld kan omkopen, je moet ook een contract tekenen dat je een persoon hebt die verantwoordelijkheid voor jou zal nemen (NPO p.26). Uw uitspraken zijn niet alleen niet overeenkomstig met de beschikbare landeninformatie, ze zijn ook op weinig

gebaseerd. Wanneer u immers wordt gevraagd, wie u vertelde dat dit de vereisten zijn om je te registreren als Eritreeër, antwoordt u naast de vraag en verklaart vaagweg "ja ook, ik wist het, omdat ik het checkte op een dag, als ik een identiteitskaart zal krijgen, ik weet dat als ik op een dag een identiteitskaart wil vragen, zal ik niet aan de vereisten voldoen want ik heb niemand die verantwoordelijkheid voor mij kan nemen." (NPO p.27). U gevraagd welke stappen u precies heeft ondernomen om een verblijfskaart te bekomen in Ethiopië of jezelf hierover te informeren, verklaart u opnieuw in zeer vage omschrijvingen: "Eerst en vooral ik vroeg hoe het werkt, en ten tweede, het is misschien mogelijk dat iemand voor jou tekent om verantwoordelijk te zijn, je hebt een belangrijk persoon nodig om de verantwoordelijkheid te nemen, en ten derde zelfs 1 familielid als het kind is vergeten in de registratie, later dat kind, zelfs als ze bewijzen dat hij Ethiopier is dan moet hij naar de rechtbank en moeten getuigen bewijzen dat hij een Ethiopisch kind is." (NPO p.27). De hierboven door u beschreven procedure heeft echter betrekking op het verkrijgen van een Ethiopische identiteitskaart en gaat niet over het verkrijgen van een verblijfsvergunning voor personen met de Eritrese nationaliteit. Wanneer u wordt gevraagd of u verblijfsdocumenten kon krijgen als een Eritreër die in Ethiopië woont, antwoordt u: "Dus, in deze twee jaar, waarschijnlijk Eritreërs kunnen met hun identiteitskaart een verblijfsvergunning aanvragen, dat kunnen ze doen. Maar twee jaar geleden was het gemakkelijk, voor een Eritrese man om naar de autoriteiten te gaan en te vragen voor een verblijfsvergunning, maar nu recent deze twee jaar, waarschijnlijk is het mogelijk om het te vragen, maar ik heb het nooit gezien. Omdat je hen niet kan vertrouwen, soms openen ze de grenzen dan sluiten ze het weer, alles is zo." (NPO p.27) **Uit uw vage en onsamenhangende verklaringen blijkt allerm minst dat u op de hoogte bent van de bestaande procedures om als Eritreër in Ethiopië een verblijfsvergunning te bekomen, noch lijkt u op de hoogte van de mogelijkheden daartoe.** Hoewel het niet ontkend wordt dat er bepaalde obstakels kunnen zijn voor personen, in het bijzonder ongeschoolde personen, om documenten te bekomen, zoals bijvoorbeeld sommige ambtenaren die smeergeld vragen, blijkt uit de beschikbare landeninformatie wel degelijk dat het mogelijk is voor Eritreërs om verblijfsdocumenten te bekomen. Zo blijkt immers dat in 2003 en 2004 de Ethiopische autoriteiten nieuwe regels uitvaardigden over de nationaliteitswetgeving en over het statuut van burgers van Eritrese origine in Ethiopië, waarin werd bepaald dat inwoners van Ethiopië met de Eritrese nationaliteit, een permanente verblijfsvergunning kunnen krijgen (art.6.1.). Daarnaast hebben ze ook het recht om te werken (art.9), mogen ze eigendommen bezitten (art.8), en kunnen ze gebruik maken van de sociale diensten (art.10). Verder blijkt dat het wettelijke statuut van Eritreërs in Ethiopië beter is dan dat van andere buitenlanders, en dat Eritrese vluchtelingen er beter behandeld zouden worden dan vluchtelingen uit andere landen. Om verblijfsdocumenten te bekomen, moeten ze zich net als alle andere buitenlanders laten registreren bij de autoriteiten (art.5.1). Voor 1998, konden Eritrese burgers een identiteitskaart aanvragen bij de lokale kebele (nu woreda). Hierna konden ze voor Ethiopische documenten terecht bij de Immigratie autoriteiten. Een speciaal comité bij het Immigratie bureau is bevoegd om de verblijfsvergunningen af te leveren (zie landeninfo – COI Focus: Situatie van Eritreërs in Ethiopië; COI Report – Ethiopia: Documents and citizenship). Deze informatie indachtig, valt het dan ook niet te begrijpen hoe het mogelijk zou zijn dat u als Eritreër in Ethiopië, die gedurende zeventien jaren in Addis Abeba heeft gewoond, nooit beschikt zou hebben over enig verblijfsdocument, noch enige poging zou ondernomen hebben hiertoe. U gevraagd of zelfs nooit probeerde om een verblijfskaart te krijgen, antwoordde u "Omdat ik wist dat ik niet aan de vereisten zou voldoen, dus ik heb het niet gevraagd. Ik kende de procedures, hoe ze werken, dus ik probeerde het niet, dus zelfs als je het probeert, dan heb je geld nodig om mensen om te kopen." (NPO p.28). U verklaarde zelfs dat noch u, noch uw ouders zich ooit hebben geregistreerd als Eritrese vluchteling in Ethiopië (NPO p.27). **Het feit dat u zelfs nooit probeerde documenten te bekomen is des te verbijsterend aangezien u verklaarde dat de enige reden waarom u Ethiopië hebt verlaten was omdat u geen verblijfsvergunning had, er illegaal was en hierdoor problemen had om een job te vinden. Uw frappante onwetendheid betreffende de mogelijkheid om als Eritreër volledig legaal in Ethiopië te verblijven, en uw passieve houding en complete desinteresse in het proberen bekomen van verblijfsdocumenten doen dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring de Eritrese nationaliteit te hebben en gedurende 17 jaren als Eritreër in Ethiopië te hebben verbleven.**

U hebt **geen enkel document neergelegd ter staving van uw identiteit, nationaliteit of vluchtrelaas.** U hebt nooit stappen ondernomen om documenten te bekomen die uw identiteit, nationaliteit, verblijfplaatsen of profiel zouden kunnen bewijzen.

U zei dat u geen documenten had en u nooit een poging hebt ondernomen om er te verkrijgen (NPO, p.25-27). Uw verklaringen omtrent uw profiel als Eritreër die gedurende zeventien jaar illegaal in Ethiopië verbleef echter ongeloofwaardig. Ze kunnen zodoende niet beschouwd worden als een afdoende reden voor het niet neerleggen van enig document dat uw identiteit en nationaliteit zou kunnen aantonen. Bijgevolg kan vermoed worden dat u essentiële documenten achterhoudt voor het CGVS teneinde uw werkelijke nationaliteit en/of werkelijke verblijfssituatie in Ethiopië te verbergen.

Het feit dat u het enige identiteitsbewijs dat u had, namelijk uw kaart van de kerk in Ethiopië, gewoonweg achterliet bij uw vertrek (NPO p.25), en ook geen enkele moeite hebt gedaan om dit document in latere instantie tot bij u te krijgen, geeft opnieuw blijk van weinig betrokkenheid en geen oprechte inspanning om uw asielrelaas te staven. Uw verklaring dat u geen contact meer hebt met iemand van de kerk, omdat de organisatie ondertussen nieuwe werknemers heeft, zou u niet mogen tegenhouden (NPO p.26). De Compassion NGO is immers een nog steeds bestaande internationale organisatie, het kan dan ook verwacht worden dat zij nog steeds een spoor van uw verblijf aldaar bijhouden en dat er weinig obstakels zijn om de organisatie in Addis Abeba te contacteren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Eritrea of als Eritrees vluchteling in Ethiopië te hebben gewoond. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en verblijfssituatie in Ethiopië, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over onder welke omstandigheden, en om welke redenen u werkelijk Ethiopië verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit en werkelijke verblijfssituatie in Ethiopië, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Eritrea, het door u genoemd land van nationaliteit, vermits u niet over de Eritrese nationaliteit beschikt."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van

- "- artikels 48/3, 48/4, 48/6, §5, 48/7, 48/8, 48/9, en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- artikels 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- zorgvuldigheidsplicht, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Eerste onderdeel -

Het CGVS stelt dat de verzoeker zijn asielprocedure Italië niet opvolgde en dat zijn verzoek tot internationale bescherming in België laattijdig werd ingediend.

Toen verzoeker in Italië aankwam, had hij geen andere keuze dan zijn vingerafdrukken af te staan indien hij in aanmerking wilde komen voor opvang.

Hij gaf ook een andere naam op omdat hij niet in Italië wilde blijven. Hij was er zich niet van bewust dat hij door het geven van zijn vingerafdrukken asiel had aangevraagd, aangezien hij geen groot onderhoud had gehad.

Toen hem daarover vragen werden gesteld tijdens zijn verhoor door het CGVS, antwoordde hij dat hij zijn vingerafdrukken had gegeven. Hij was niet bewust dat hij een asielaanvraag heeft ingediend.

Verzoeker heeft tijdens het verhoor verklaard dat hij, toen hij in België aankwam, naar Engeland wilde gaan en dat dit de reden was waarom hij laattijdig asiel heeft aangevraagd. De aanvrager probeerde een

oplossing en bescherming te vinden. Aanvankelijk dacht hij ten onrechte dat hij Engeland moest bereiken om op asiel te kunnen hopen.

Hij heeft contact gehad met vrijwilligers van het burgerplatform en de sociale diensten.

Geleidelijk deconstrueerde hij de stereotypen die over Engeland kunnen bestaan.

Verzoeker heeft altijd geprobeerd bescherming te vinden.

Tweede onderdeel

Het CGVS stelt dat de verklaringen van de verzoeker over zijn beweerde etniciteit en religie ernstig doen twifelen aan de geloofwaardigheid van zijn herkomst:

- *Incorrecte verklaringen over zijn ethnie en over de ethnische groepen*
- *Inconsistent verklaringen over het feit dat zijn ouders Eritrea hebben verlaten omdat zij hun religie niet konden belijden en dat zij zouden gearresteerd worden met de beschikbare informatie*
- *Gebrek aan kennis over de specifieke gebruiken en andere elementaire informatie met betrekking tot zijn beweerde etniciteit*
- *Informatie over zijn geboortedorp (Asseb)*
- *Informatie over zijn familie die in Eritrea is achtergebleven of naar Eritrea werd gedeporteerd en het feit dat hij nooit enige poging of moeite heeft gedaan om contact te nemen met zijn Eritrese familie.*

Verzoeker verliet Eritrea toen hij amper 3 jaar oud was. Hij heeft maar daar kort geleefd en heeft maar weinig herinneringen aan zijn gemeenschap en de verschillende plaatsen waar hij opgroeide.

Anderzijds werd hij op jonge leeftijd van zijn ouders gescheiden en leefde en werd opgevoed in de kerk. Hij groeide op in een andere gemeenschap, daarom kan hij geen grote kennis hebben over bepaalde dingen. Hij groeide niet op in een volledig Eritrese opvoeding aangezien hij opgroeide in een ander gemeenschap en daar ook zijn opleiding kreeg. Gezien deze onderwijsachtergrond is het voor de verzoeker zeer moeilijk om gedetailleerde informatie over de Eritrese tradities te verstrekken. Verzoekers ouders stierven toen hij nog geen tien jaar oud was en hij werd opgevoed door een andere gemeenschap, die verschilt van de Eritrese cultuur.

Tijdens zijn verhoor gaf hij details over zijn leven in de kerk, de opleiding die hij had genoten

Hij werd voornamelijk opgeleid door mensen uit andere gemeenschappen. Hij was ook erg jong toen zijn ouders stierven en zij waren niet in staat hem veel informatie te geven over zijn afkomst, zijn verleden, de plaatsen waar hij woonde, ... Hij heeft Eritrea immers niet alleen op zeer jonge leeftijd verlaten, maar is ook niet opgegroeid in een cultuur die eveneens Eritrees was. Er waren mensen om hem heen die Eitrees waren, maar hij werd niet door hen opgevoed.

Ook om deze redenen beschouwde verzoeker zijn identiteit niet ten volle als Eitrees, aangezien hij daar niet was opgegroeid. De informatie die hij had verkregen was hem medegedeeld door kennissen of toen zijn ouders nog in zicht waren.

Derde onderdeel

Volgens CGVS, is zijn vader soldaat bij het DERG regime, wat zijn beweerde Eritrese nationaliteit in twijfel trekt.

Verzoeker verklaarde tijdens de hoorzitting dat er sprake was geweest van een misverstand en dat zijn vader geen lid was van het DERG, maar dat hij tegen hen had gevochten. Anderzijds heeft verzoeker, zoals hierboven uiteengezet, zijn vader op jonge leeftijd verloren en heeft hij niet zijn hele jeugd bij zijn vader doorgebracht, aangezien hij grotendeels door een andere gemeenschap is opgevoed. Dit is dus een onderwerp dat hij niet regelmatig met zijn vader heeft besproken en daarom kan hij alleen praten over wat hij heeft gehoord, maar hij heeft zijn vader nooit specifieke vragen gesteld.

Vierde onderdeel

Verzoeker wordt ook verweten dat hij in het land nooit stappen heeft ondernomen om te proberen in Ethiopië identiteitsdocumenten te verkrijgen.

Tijdens zijn verhoor heeft verzoeker herhaaldelijk uitgelegd waarom hij nooit identiteitsdocumenten heeft kunnen verkrijgen, aangezien het voor hem eenvoudigweg onmogelijk was om dat te doen, net zoals het voor hem onmogelijk was om een document te verkrijgen dat zijn Eritrese nationaliteit kon bewijzen.

Hij heeft nooit een dergelijk document kunnen verkrijgen omdat hij niet over de elementen beschikte om een verblijfsvergunning te verkrijgen in Ethiopië.

Besluit

Verzoeker heeft de Eritrese nationaliteit en is niet in staat veel details te verstrekken over zijn afkomst, de gewoonten binnen zijn etnische groep,... om verschillende redenen, zoals uiteengezet in het verzoekschrift. Hij verliet Eritrea op zeer jonge leeftijd, werd niet opgevoed in een Eritrese omgeving, zette

zijn schoolopleiding voort binnen de gemeenschap, heeft zeer weinig contact met zijn familie als geheel, werd opgegroeid door de kerk, ...

Gelet op zijn nationaliteit en het beleid van Eritrea ten aanzien van zijn burgers, alsmede op het feit dat hij zijn land illegaal heeft verlaten, moet internationale bescherming worden verleend aan verzoeker, die in geval van terugkeer zal worden vervolgd.”

2.2. Bij aanvullende nota van 29 april 2022 voegt verzoeker “zijn geboorteakte uit Eritrea”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Vooreerst dient in navolging van verweerder opgemerkt dat verzoeker zijn asielpprocedure in Italië niet opvolgde en bovendien zijn verzoek om internationale bescherming pas acht maanden na zijn aankomst in België laattijdig indiende.

Verzoekers bewering in het verzoekschrift dat hij zich niet bewust was van het feit dat hij een verzoek om internationale bescherming had ingediend in Italië, is niet ernstig. Dit klemt te meer omdat verzoeker verklaarde dat hij in Italië wel werd gevraagd om een verzoek om internationale bescherming te doen, maar dat hij het niet wou omdat de situatie in Italië niet verwelkomend was, hij last had van aambeien en hij zijn kamer die hij deelde met andere vluchtelingen niet proper vond (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Geenszins kan worden aangenomen dat verzoeker, die in Italië zes maanden verbleef in opvangplaatsen van ngo's (verklaring DVZ, punt 37), niet zou geweten hebben dat hij een verzoek om internationale bescherming had ingediend.

In dit verband dient opgemerkt dat verzoeker dit verzoek om internationale bescherming had ingediend onder een alias, met name M.T., geboren op 1 januari 1996, en dat dit verzoek op 17 oktober 2019 werd geweigerd omdat verzoeker niet beschikbaar was.

Daarnaast biedt verzoekers uitleg dat hij bij aankomst in België naar het Verenigd Koninkrijk wilde gaan geen verschoning voor de laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming in België.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker na aankomst in België naliel dit te doen en gedurende acht maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

6. Verzoeker verklaart dat hij de Eritrese nationaliteit bezit.

De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

7. Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat hij een andere naam had gegeven in Italië omdat hij er niet wilde blijven.

Verzoekers bevestiging kan niet aantonen dat de naam die hij thans gebruikt zijn werkelijke naam is. De motivering in de bestreden beslissing die het navolgende stelt, blijft overeind: **“Sterker nog, het dient te worden opgemerkt dat u heeft getracht de Belgische asielinstanties doelbewust te misleiden door te verzwijgen dat u reeds een verzoek om internationale bescherming deed in Italië, en door uw verzoek onder een andere naam in te dienen dan deze die u opgaf bij de Italiaanse asieldiensten. In België diende u immers een verzoek in onder de naam K.S.T., geboren op 26 september 1993, terwijl u bij de Italiaanse asieldiensten de naam M.T., geboren 01 januari 1996, opgaf (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde bovendien dat u in Italië wel liefst vijf keer een verkeerde naam opgaf, en ook toen u werd tegengehouden door de Franse politie gaf u een verkeerde naam op (NPO p.9-10). Daarbij dient te worden vastgesteld dat u geen begin van bewijs heeft neergelegd betreffende uw identiteit, vluchtweg of asielrelaas. Het ontbreken van ieder begin van bewijs hieromtrent, in combinatie met uw wisselende verklaringen over uw identiteit voor de verschillende asieldiensten, houdt reeds een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid. Aangezien u geen objectieve bewijsstukken voorlegt, is het aan u om louter op basis van uw verklaringen aan te tonen dat u de Eritrese nationaliteit bezit en dient u bijgevolg voldoende coherente en duidelijke informatie te verstrekken betreffende uw identiteit.”**

Verzoekers manifeste tegenwerking om duidelijk zicht te bieden op zijn identiteit(gegevens) betreft een negatieve indicatie voor zijn geloofwaardigheid.

Het loutere feit dat verzoeker bij aanvullende nota een fotokopie van een op 14 april 2022 geregistreerde geboorteakte met (gedeeltelijke) vertaling (van de Engelstalige woorden) neerlegt, waarop verzoekers naam nergens (in Latijns alfabet) valt te lezen, kan geen afbreuk doen aan voorstaande vaststellingen. Verzoekers uitleg over de wijze waarop hij deze geboorteakte verkregen heeft, met name dat een vriend deze in Eritrea heeft bekomen, is niet aannemelijk, te meer gezien verzoeker niet toelicht op basis van welke gegevens en/of documenten deze vriend verzoekers geboorteakte in Eritrea zou hebben bekomen. Bovendien betreft deze geboorteakte een fotokopie, waarvan de bewijswaarde ingevolge de mogelijke manipulatie hoe dan ook beperkt is.

8. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij amper drie jaar was toen hij Eritrea verliet, dat hij op jonge leeftijd gescheiden werd van zijn ouders, dat zijn ouders stierven toen hij nog geen tien jaar oud was en dat hij werd opgevoed door een andere gemeenschap, die verschilt van de Eritrese cultuur.

Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat deze door hem aangehaalde elementen werden meegenomen in de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming:

“Uit bovenstaande dient te worden vastgesteld dat u op geen enkele manier enige oprechte band met de Saho etnie, noch met enige andere etnische groep die in Eritrea voorkomt kan aannemelijk maken. Voor iemand die beweert geboren te zijn in Asseb, Eritrea, en wiens ouders beiden Eritreërs zijn, is het opmerkelijk dat u er niet in slaagt consistente verklaringen af te leggen met betrekking tot uw etnische origine, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde Eritrese herkomst reeds op losse schroeven zet. Een persoons etnische origine vormt immers een belangrijk onderdeel van iemands identiteit, des te meer wanneer deze groep ook nog eens een eigen taal hebben en een andere religie aanhangen. Het feit dat u Eritrea reeds zou hebben verlaten op driejarige leeftijd samen met uw ouders, en dat uw ouders u op vijfjarige leeftijd binnenbrachten bij de Compassion ngo in de Mekane Yesus kerk in de Teklehaymanot wijk in Addis Abeba, kan niet als verschoning beschouwd worden voor uw gebrekkige kennis over uw eigen etnische groep en haar gebruiken. U verklaarde immers dat zelfs wanneer u in de kerk verbleef, u uw ouders vaak ging bezoeken tijdens de vakanties (NPO p.15). Bovendien verklaarde u dat er ook andere Eritreërs verbleven in de Mekane Yesus kerk, en dat hun families ook in de Teklehaymanot wijk woonden (NPO p.17). Ook uw oom die de Eritrese nationaliteit had woonde in Addis Abeba (NPO p. 11,15), en u sprak zelfs van een Eritrese gemeenschap in de Teklehaymanot wijk (NPO p.6, 20). Uit uw verklaringen blijken dus wel degelijk verschillende contacten met andere Eritrese personen.

Aangezien u als 3-jarige met uw ouders naar Ethiopië vertrok, kan worden aangenomen dat uw directe herinneringen aangaande Eritrea beperkt zijn. Wel kan van u verwacht worden dat u kan aantonen dat u de zoon bent van Eritreërs en enige affiniteit heeft met belangrijke maatschappelijke Eritrese praktijken, of ten minste enige notie heeft van uw eigen etnische origine of die van andere Eritreërs in uw directe omgeving. Dit is echter niet het geval. Integendeel, uit uw verklaringen blijkt een complete desinteresse in uw eigen Eritrese afkomst. Verder legde u bijzonder vage en weinig overtuigende verklaringen af over de Eritrese origine van u en uw familie.”

De loutere verwijzing naar de jonge leeftijd waarop hij Eritrea verliet, de dood van zijn ouders en het feit dat hij opgroeide in een kerk kunnen de terechte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, die overigens steun vinden in het administratief dossier, inzake zijn ongeloofwaardige Eritrese nationaliteit gelet op voormelde motivering in de bestreden beslissing niet verschonen.

De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt:

- verzoeker legt inconsistente en onwetende verklaringen af inzake zijn eigen etnie en die van zijn ouders (Tigre, dan wel Saho) en blijkt gebrekkig op de hoogte van onderscheiden etnische groepen in Eritrea;
- verzoekers verklaringen over zijn religie en die van zijn ouders zijn inconsistent met algemene informatie en ondergraven verder de geloofwaardigheid van zijn Eritrese herkomst;
- uit verzoekers verklaringen blijkt een desinteresse in zijn eigen voorgehouden Eritrese afkomst;
- verzoeker legt vage en incoherente verklaringen af inzake zijn Eritrese origine, in het bijzonder over zijn geboorteplaats Asseb;
- verzoeker heeft nagenoeg geen informatie over zijn familie die in Eritrea is achtergebleven of naar Eritrea is gedeporteerd en heeft evenmin enige poging ondernomen om contact op te nemen met zijn Eritrese familie;
- verzoeker legt wijzigende verklaringen af aangaande zijn vaders militaire activiteiten (bij de DERG, dan wel als Eritrese soldaat met de EPFL en het TPLG Tigray tegen de DERG);
- verzoeker heeft geen enkele moeite gedaan om zijn verblijf als Eritrees vluchteling in Ethiopië te legaliseren en blijkt bovendien geheel onwetend aangaande de mogelijkheid om als Eritreeër volledig legaal in Ethiopië te verblijven, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaring de Eritrese nationaliteit te hebben en gedurende 17 jaar als Eritreeër in Ethiopië te hebben verbleven, te meer omdat verzoeker verklaarde Ethiopië net te hebben verlaten omdat hij er illegaal was en geen verblijfsvergunning had.

Voorgaande vaststellingen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

Omtrent verzoekers gebrek aan kennis inzake Eritrea blijkt uit de voorstaande vaststellingen dat deze zowel de algemene kennis van het land betreft als deze die rechtstreeks verbonden is met zijn levensloop, *in casu* zijn leven als Eritreeër in Ethiopië. De verwijzing naar zijn jonge leeftijd is niet afdoende om zijn onwetendheid te verschonen inzake elementen uit zijn directe leefomgeving, laat staan om zijn complete desinteresse in zijn eigen origine en familie, alsook in de regularisatie van zijn verblijf in Ethiopië als Eritreeër, te rechtvaardigen.

9. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar de onmogelijkheid voor hem om in Ethiopië identiteitsdocumenten te verkrijgen ter staving van zijn Eritrese nationaliteit, is het des te frappanter dat verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure bij aanvullende nota van 29 april 2022 een kopie van zijn (vermeende) geboorteakte neerlegt. Dat verzoeker, die 17 jaar lang als Eritreeër in Ethiopië zou hebben verbleven, er niet zou in geslaagd zijn enig document ter staving van zijn Eritrese nationaliteit te verkrijgen, doch op heden, in België verblijvend, hier plots wel in zou slagen, is niet ernstig.

10. Er dient gewezen op de omstandige motivering in de bestreden beslissing waaruit op basis van beschikbare landeninformatie blijkt dat het wel degelijk mogelijk is voor Eritreeërs om verblijfsdocumenten te bekomen in Ethiopië. De loutere stelling in het verzoekschrift dat het voor verzoeker onmogelijk was, kan deze vaststellingen niet weerleggen. Verzoeker brengt middels het verzoekschrift geen enkel element bij ter weerlegging van de terechte motivering inzake verzoekers inertie ten aanzien van het verkrijgen van enige verblijfsdocumenten in Ethiopië, de welke luidt als volgt:

“Tot slot bleek u geen enkele moeite te hebben gedaan om uw verblijf als Eritrees vluchteling in Ethiopië te legaliseren. Voor iemand die sinds de leeftijd van 3 jaar zijn hele leven in Addis Abeba heeft gewoond, is het niet alleen weinig overtuigend dat u nooit enige vorm van identiteitskaart of verblijfskaart zou hebben gehad, het is daarenboven ronduit verbazend dat u nooit enige poging zou hebben ondernomen documenten te bekomen, temeer u verklaarde net Ethiopië te hebben verlaten omdat u er illegaal was en geen verblijfsvergunning had (NPO p.27). Zo verklaarde u nooit

enige Eritrese identiteitsdocumenten te hebben gehad, noch enige Ethiopische documenten (NPO p.25-27). U verklaarde enkel een soort identiteitskaart gehad te hebben van de kerk waar u verbleef, waar uw naam en leeftijd op stonden, maar niet uw geboorteplaats. Deze kaart had u nodig om te tonen aan de bewakers als u binnen of buiten de kerk ging, ze diende enkel voor veiligheidsredenen. U liet deze kaart van de kerk echter achter in Ethiopië bij uw vertrek (NPO p.25). U gevraagd of u ooit stappen hebt ondernomen om Eritrese documenten te verkrijgen, antwoordde u ontkennend. U probeerde niet want alles was gesloten omwille van het conflict tussen de twee landen. Wanneer u wordt gevraagd of u ook nooit documenten trachtte te verkrijgen na het conflict, verklaarde u dat het zelfs na het vredesakkoord niet in uw gedachten was om een identiteitskaart te bekomen (NPO p.26). Verder verklaarde u dat u ook geen Ethiopische documenten had omdat u niet geregistreerd was. U gevraagd waarom u niet geregistreerd was, kan u enkel aangeven dat u geen idee heeft waarom en dat u niet geïnteresseerd was om uzelf te registreren bij de administratie. Daarbij legt u uit dat het in Ethiopië niet gemakkelijk is om een identiteitskaart te krijgen omdat ze uw achtergrond moeten onderzoeken om zeker te zijn dat u van die plaats bent (NPO p.26). **Hieruit blijkt niet alleen uw complete desinteresse om uw beweerde illegale situatie als Eritreeër in Ethiopië aan te pakken, u lijkt ook allerm minst op de hoogte van de procedures in Ethiopië.** Zo verklaart u dat om je in Ethiopië te kunnen registreren, je moet kunnen bewijzen dat je origineel van Ethiopië bent. U gevraagd of u zich dan niet kon registreren als Eritreeër in Ethiopië, verklaart u dat je enkel kan registreren als je een bewijs hebt van waar je bent geboren, daarnaast moet je een belangrijke persoon hebben die voor jou garant kan staan, of die 'hen' bijvoorbeeld kan omkopen, je moet ook een contract tekenen dat je een persoon hebt die verantwoordelijkheid voor jou zal nemen (NPO p.26). Uw uitspraken zijn niet alleen niet overeenkomstig met de beschikbare landeninformatie, ze zijn ook op weinig gebaseerd. Wanneer u immers wordt gevraagd, wie u vertelde dat dit de vereisten zijn om je te registreren als Eritreeër, antwoordt u naast de vraag en verklaart vaagweg "ja ook, ik wist het, omdat ik het checkte op een dag, als ik een identiteitskaart zal krijgen, ik weet dat als ik op een dag een identiteitskaart wil vragen, zal ik niet aan de vereisten voldoen want ik heb niemand die verantwoordelijkheid voor mij kan nemen." (NPO p.27). U gevraagd welke stappen u precies heeft ondernomen om een verblijfskaart te bekomen in Ethiopië of jezelf hierover te informeren, verklaart u opnieuw in zeer vage omschrijvingen: "Eerst en vooral ik vroeg hoe het werkt, en ten tweede, het is misschien mogelijk dat iemand voor jou tekent om verantwoordelijk te zijn, je hebt een belangrijk persoon nodig om de verantwoordelijkheid te nemen, en ten derde zelfs 1 familielid als het kind is vergeten in de registratie, later dat kind, zelfs als ze bewijzen dat hij Ethiopiër is dan moet hij naar de rechtbank en moeten getuigen bewijzen dat hij een Ethiopisch kind is." (NPO p.27). De hierboven door u beschreven procedure heeft echter betrekking op het verkrijgen van een Ethiopische identiteitskaart en gaat niet over het verkrijgen van een verblijfsvergunning voor personen met de Eritrese nationaliteit. Wanneer u wordt gevraagd of u verblijfsdocumenten kon krijgen als een Eritreër die in Ethiopië woont, antwoordt u: "Dus, in deze twee jaar, waarschijnlijk Eritreeërs kunnen met hun identiteitskaart een verblijfsvergunning aanvragen, dat kunnen ze doen. Maar twee jaar geleden was het gemakkelijk, voor een Eritrese man om naar de autoriteiten te gaan en te vragen voor een verblijfsvergunning, maar nu recent deze twee jaar, waarschijnlijk is het mogelijk om het te vragen, maar ik heb het nooit gezien. Omdat je hen niet kan vertrouwen, soms openen ze de grenzen dan sluiten ze het weer, alles is zo." (NPO p.27) **Uit uw vage en onsamenvattende verklaringen blijkt allerm minst dat u op de hoogte bent van de bestaande procedures om als Eritreeër in Ethiopië een verblijfsvergunning te bekomen, noch lijkt u op de hoogte van de mogelijkheden daartoe.** Hoewel het niet ontkend wordt dat er bepaalde obstakels kunnen zijn voor personen, in het bijzonder ongeschoolde personen, om documenten te bekomen, zoals bijvoorbeeld sommige ambtenaren die smeergeld vragen, blijkt uit de beschikbare landeninformatie wel degelijk dat het mogelijk is voor Eritreërs om verblijfsdocumenten te bekomen. Zo blijkt immers dat in 2003 en 2004 de Ethiopische autoriteiten nieuwe regels uitvaardigden over de nationaliteitswetgeving en over het statuut van burgers van Eritrese origine in Ethiopië, waarin werd bepaald dat inwoners van Ethiopië met de Eritrese nationaliteit, een permanente verblijfsvergunning kunnen krijgen (art.6.1.). Daarnaast hebben ze ook het recht om te werken (art.9), mogen ze eigendommen bezitten (art.8), en kunnen ze gebruik maken van de sociale diensten (art.10). Verder blijkt dat het wettelijke statuut van Eritreërs in Ethiopië beter is dan dat van andere buitenlanders, en dat Eritrese vluchtelingen er beter behandeld zouden worden dan vluchtelingen uit andere landen. Om verblijfsdocumenten te bekomen, moeten ze zich net als alle andere buitenlanders laten registreren bij de autoriteiten (art.5.1). Voor 1998, konden Eritrese burgers een identiteitskaart aanvragen bij de lokale kebele (nu woreda). Hierna konden ze voor Ethiopische documenten terecht bij de Immigratie autoriteiten. Een speciaal comité bij het Immigratie bureau is bevoegd om de verblijfsvergunningen af te leveren (zie landeninfo – COI Focus: Situatie van Eritreërs in Ethiopië; COI Report – Ethiopia: Documents and citizenship). Deze informatie indachtig, valt het dan ook niet te begrijpen hoe het mogelijk zou zijn dat u als Eritreër in Ethiopië, die gedurende zeventien jaren in Addis Abeba heeft gewoond, nooit beschikt zou hebben over enig verblijfsdocument, noch enige poging zou ondernomen hebben hiertoe. U gevraagd of zelfs nooit probeerde om een

verblijfskaart te krijgen, antwoordde u "Omdat ik wist dat ik niet aan de vereisten zou voldoen, dus ik heb het niet gevraagd. Ik kende de procedures, hoe ze werken, dus ik probeerde het niet, dus zelfs als je het probeert, dan heb je geld nodig om mensen om te kopen." (NPO p.28). U verklaarde zelfs dat noch u, noch uw ouders zich ooit hebben geregistreerd als Eritrese vluchteling in Ethiopië (NPO p.27). **Het feit dat u zelfs nooit probeerde documenten te bekomen is des te verbijsterend aangezien u verklaarde dat de enige reden waarom u Ethiopië hebt verlaten was omdat u geen verblijfsvergunning had, er illegaal was en hierdoor problemen had om een job te vinden. Uw frappante onwetendheid betreffende de mogelijkheid om als Eritreër volledig legaal in Ethiopië te verblijven, en uw passieve houding en complete desinteresse in het proberen bekomen van verblijfsdocumenten doen dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring de Eritrese nationaliteit te hebben en gedurende 17 jaren als Eritreër in Ethiopië te hebben verbleven."**

Al deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en blijven, bij gebrek aan dienstige weerlegging, onverminderd staande.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker toont gelet op het voormelde inzake zijn ongeloofwaardig geachte Eritrese afkomst, profiel en verblijfssituatie in Ethiopië niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

W. MULS